

γοργοσυβάζομαι Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. συβάζομαι.

Ταχέως καὶ εὐκόλως συμβιβάζομαι : Παροιμ. Ἀπὸν δὲ βονεῖ, γοργοσυβάζεται (ὁ μὴ ζημιούμενος ἔκ τινος συμφωνίας, εὐκόλως προβαίνει εἰς αὐτήν).

γοργοσφίγγω Κ. Παλαμ., Πεντασύλλ., 126.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. σφίγγω.

Περιπτύσσομαι, σφίγγω τινὰ ταχέως: Ποίημ.

Τὴν ἀκούει, βουβὸς του ὁ πόνος,
τοῦ ματώνεται ἡ καρδιά,
φλογερά 'ς τὴν ἀγκαλιά του
τὴ γοργόσφιξε, πετᾷ.

γοργοταξιδεύω Κ. Παλαμ., Γράμματ., 2.76.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. ταξιδεύω.

Ταχέως, γοργὰ ταξιδεύω: Γιατὶ σὲ κόπο νὰ ἴμω γοργοταξιδεύοντας μέσα 'ς τὰ γραμματολογικὰ βασίλεια τῶν ἄλλωνε λαῶν;

γοργοτάξιδος ἐπίθ. πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ρ. γοργοταξιδεύω.

Ὁ ταχέως ταξιδεύων, ὁ ταχέως κινούμενος πολλαχ.: Ἀπὸ κεῖνα τὰ γοργοτάξια, ποὺ σκίζουν φτερωτά... τὴ θάλασσα Γ. Βλαχογιάνν., Προπύλ. 1 (1900), 148 || Ποίημ.

Καράβι γοργοτάξιο ἢ σκέπη της
μὲ τὸ μοναχογιό της ἀρμενίζει

Ν. Ἐστ. 8 (1930), 879. Ἀντίθ. ἀργοτάξιδος.

γοργότητα ἡ, Λεξ. Βάιγ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γοργός. Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ.

Ταχύτης. Συνών. γρηγοράδα, γρηγοροσύνη, σβελτάδα, σβελτοσύνη.

γοργοτίναγμα τό, Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γοργοτινάζω.

Ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ γοργοτινάζω : Ἀπὸ τὸ γοργοτίναγμα ἔσπασαν πολλὰ κλαδιά τῆς μουριᾶς.

γοργοτινάζω Κ. Παλαμ., Τρισεύγ., 42 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. τινάζω.

Σεῖω, τινάσσω σφοδρῶς καὶ μετὰ ταχύτητος Λεξ. Δημητρ.: Γοργοτίναξε ὁ ἄνεμος τὸ παννὶ τῆς βάρκας Λεξ. Δημητρ. Γοργοτινάζονταν τ' ἀπλωμένα ροῦχα 'δῶθε 'κεῖθε αὐτόθ. β) Μεταφ., ἐκφωνῶ βιαίως καὶ ταχέως λόγον Κ. Παλαμ., Τρισεύγ., 42 : Καὶ μέσα 'ς τὴ βοή σὰ νὰ γοργοτινάζονταν ἀπὸ στόματα τ' ὄνομά της.

γοργοτράνταγμα τό, Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γοργοτραντάζω.

Ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ γοργοτραντάζω : Τὸ γοργοτράνταγμα τῆς μπόρας ξεσανίδωσε τὴ βαρκούλα.

γοργοτραντάζω Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. τραντάζω.

Σεῖω, κραδαίνω σφοδρῶς καὶ ταχέως: Ὁ ἀέρας γοργοτράνταζε τὰ δέντρα. Ἀπὸ τὸ σεισμό γοργοτραντάχθηκαν ὅλα τοῦ χωριοῦ τὰ σπύτια.

γοργοτράνταχτα ἐπίρρ. Λεξ. Δημητρ. γοργοτρανταχτὰ Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γοργοτράνταχτος.

Διὰ σφοδρᾶς, ταχείας, ἀποτόμου σείσεως.

γοργοτράνταχτος ἐπίθ. Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γοργοτραντάζω.

Ὁ ὑποστάς σφοδρόν, ταχὺν καὶ ἀπότομον κλονισμόν ἐκ σείσεως.

γοργοτρέξιμο τό, Κ. Παλαμ., Γράμματ., 1.140 Α. Καρκαβίτσ., Ζητιᾶν., 36 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γοργός καὶ τοῦ οὐσ. τρέξιμο.

Ταχύς δρόμος, ἡ μετὰ σπουδῆς βάδισις Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν.—Λεξ. Δημητρ.: Τεχνίτης καὶ ὁ ποιητὴς τοῦ «Ρωμοῦ» μετ' ἀλόγιστα χοροπηδήματα καὶ γοργοτρέξιμα τῶν ρυθμῶν του Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν. Ὁ γοργοτρέξιμός της συνέπαιρνε κλαριά καὶ ζῶα Λεξ. Δημητρ. β) Μεταφ. ἐπὶ χρόνου, ἡ ταχεῖα παρέλευσις, τὸ γρήγορο πέρασμα Α. Καρκαβίτσ., ἐνθ' ἄν.—Λεξ. Δημητρ.: Σακατεμένες κορμωστασιές ποὺ παράλλαξαν ὅχι τοῦ χρόνου τὸ γοργοτρέξιμο... ἀλλὰ τὸ πείσμα Α. Καρκαβίτσ., ἐνθ' ἄν.

γοργότρεχος ἐπίθ. Κ. Χρηστομ., Κερέν. κούκλ., 71.

Ἐκ τοῦ ρ. γοργοτρέχω.

Ὁ ταχύς, ὁ γρήγορος εἰς τὸ τρέξιμον, εἰς τὸ βάδισμα: Κ' ἔρριχνε γοργότρεχο τὴ φτέρνα πίσω (ἐνν. τὸ πόδι).

γοργοτρέχω Σ. Σκίπης, Ἀγ. Βαρβάρ., 100 Σ. Πασαγιάνν. Ἀντίλ., 27.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. τρέχω.

Τρέχω ταχέως ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Καὶ τὰ νερά μαρμάρωσε
ποὺ γοργοτρέχαν πέρα
κ' ἦταν νερά τὰ δειράτα
ποὺ ἔπλαθα νύχτα μέρα

Σ. Σκίπης, ἐνθ' ἄν.

Ἀράδα ἀράδα περπατοῦν 'ς τὴ στράτα, γοργοτρέχουν Σ. Πασαγιάνν., ἐνθ' ἄν.

γοργοτρώνω Κρητ. γοργοτρώνω Λεξβ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. τρώω.

1) Τρώω ταχέως, ἐσπευσμένως ἐνθ' ἄν. β) Μεταφ., ἐνδιαφέρομαι Λεξβ.: Θαρεῖς πὼς τοὺν γοργότρουγι. 2) Τρώω ἐνωρίτερον τοῦ συνήθους χρόνου Κρητ.: Γνωμ. Ὁ πεισὺς γοργοφάη καὶ ὁ πεισὺς γοργοπαντρευτῆ, δὲν τὸ μεταγνώθει (καλὸν εἶναι νὰ σπεύδῃ τις νὰ ἐπωφελεῖται τῶν περιστάσεων).

γοργούλα ἡ, ἐνιαχ. βουργούλα Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ συμφύρσ. τοῦ ἐπιθ. γοργός καὶ τοῦ ἐπιθ. αὐγούλα.

1) Βαθεῖα πρῶϊα ἐνθ' ἄν.: Τὴ βουργούλα ἄκουσα τίς κόττες νὰ κακαλεῖσθαι. Θά 'τα ἡ-γι-ἀλεποῦ Πελοπν. (Μάν.) 2) Ὡς ἐπίρρ., λίαν πρῶτ Πελοπν. (Μάν.): Νὰ σηκωθοῦμε βουργούλα νύχτ' ἀποταχιά νὰ πᾶμε τὸ χωράφι.

γοργοφέγγω Σ. Πασαγιάνν., Ἀντίλ., 7.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. φέγγω.

